

SAK 7/2025



REGULERING AV FISKET ETTER SEI NORD FOR 62°N I 2026

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter sei nord for 62°N i 2026 for Sametinget jf. lov 12. juni 1987 nr. 56 om Sametinget og andre samiske rettsforhold (sameloven) § 4-3. Forslaget legges frem etter enighet med Sametinget. Foreslått regulering legger til rette for samiske interesser da det foreslås fritt fiske for åpen gruppe fra årets start, samt at de minste fartøyene i lukket gruppe er kraftig overregulert.

1 SAMMENDRAG

Bestanden er vurdert godt over føre-var nivå og har vært økende i en relativt lang periode. Seikvoten er ennå ikke fastsatt, men forutsettes i dokumentet å bli 164 149 tonn i 2026, i tråd med høstingsregelen. Dette er en reduksjon på om lag 15 % fra inneværende år. Reguleringsopplegget fra 2025 foreslås i hovedsak videreført. Dette gjelder også fordelingen mellom reguleringsgrupper, kvotefleksibilitetsmodellen og størrelsen på viktige avsetninger.

I fisket etter sei med not foreslås det maksimalkvoter med 15 % overregulering og garanterte kvoter i bunn. Det foreslås å videreføre ordningen med at fartøy med hjemmelslengde under 15 meter får overreguleringen som garantert kvantum. Det foreslås å stenge områder for fiske og åpne disse dersom kontroll viser tilfredsstillende størrelsessammensetning samt innføre økte aktsomhetskrav og rapportering.

I fisket etter sei for konvensjonelle havfiskefartøy med seigarntillatelse foreslås det maksimalkvoter på 251 tonn, som innebærer en overregulering på ca. 5 %. For trålerne foreslås det fartøykvoter uten overregulering.

Fartøy som fisker i lukket gruppe med konvensjonelle redskap foreslås regulert med maksimalkvoter med en garantert komponent. Modellene for overregulering foreslås også generelt videreført. Det er krevende å finne gode satser, spesielt i en situasjon der torskekvoten reduseres betydelig. For åpen gruppe foreslås det fritt fiske fra årets begynnelse.

2 FISKET I 2024

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble fastsatt til 223 123 tonn for 2024, hvorav 13 800 tonn ble avsatt til andre lands fiske, 146 tonn til forsknings- og undervisningsformål, 2 000 tonn til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske, 250 tonn til agnformål og 1 624 og 276 tonn til rekrutteringsordningen for lukket og åpen gruppe. Dette ga en disponibel kvote på 205 027 tonn til fordeling mellom de ulike fartøygruppene. I tillegg ble det gjort justeringer gjennom kvotefleksibilitetsordningen. Fordelingen mellom reguleringsgruppene og utnyttelsen er oppsummert i tabell 1. I 2024 ble det i alt fisket vel 171 100 tonn sei nord for 62°N til en førstehandsverdi av ca. 2,25 milliarder kroner.

Tabell 1: Gruppekvoter og fangst i 2024

Fartøygrupper	Forskrifts-kvote	Justert kvote ¹	Fangst	Rest-kvote	Utnyttelse
Trål	75 860	72 608	70 137	2 490	97 %
Torsketrålere	60 688	57 854	56 223	1 631	97 %
Seitrålere	14 672	14 273	13 838	435	97 %
Pelagiske trålere	500	500	77	423	15 %
Not²	51 257	52 483	23 776	28 717	45 %
Konvensjonelle	79 534	80 329	74 526	5 803	93 %
Lukket gruppe ² :	60 057	59 251	56 555	2 696	95 %
<i>Under 11 m hj.l.</i>	15 960	17 770	12 532	5 238	71 %
<i>11 - 14,9 m hj.l.</i>	16 404	14 935	16 120	-1 185	108 %
<i>15 - 20,9 m hj.l.</i>	14 385	13 047	14 929	-1 882	114 %
<i>21 - 27,9 m hj.l.</i>	13 308	13 499	12 975	524	96 %
Åpen gruppe	10 907	12 153	6 996	5 157	58 %
Konv. havfiskefart.	8 570	8 925	11 016	-2 049	123 %
Forskning og underv.	146	146	18	128	12 %
Agn	250	250	256	-6	102 %
Rekreasj. og ungd.fiske³	2 000	2 000	2 000	0	100 %
Rekr. kvote åpen gr.	276	276	93	183	34 %
Annet⁴			303	- 303	
Totalt	209 323	208 111	171 097	37 014	82 %

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 5. okt 2025

¹ Kvoter justert for kvotefleksibilitet.

² Ifølge Norges Råfisklag er det fisket 7 183 tonn sei med konvensjonelle redskap som belastes seinotkvoten.

³ Registrert rekreasjon- og ungdomsfiske utgjør 523 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen ble tatt.

⁴ Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelser.

Mens gruppene generelt hadde god kvoteutnyttelse i 2023, opplevde spesielt seinotgruppen utfordringer i fisket i 2024, og det ble gjort flere justeringer i maksimalkvotene ut over høsten. Konvensjonelle havfiskefartøy hadde noe raskere fisketakt og høyere utnyttelse enn tidligere år, og fisket ble stoppet 31. juli. Primært som følge av minstemålsproblematikk og svak tilgjengelighet var seinotfartøyenes fisketakt svært mye lavere enn tidligere år. Maksimalkvotene ble økt to ganger i september og fritt fiske fra 29. oktober. Ettersom prognosene tilsa at totalkvoten ikke ville bli utnyttet ble trålerne gitt maksimalkvotetillegg og fisket for seigarnfartøyene gjenåpnet med maksimalkvotetillegg fra 29. oktober. Disse ble videre økt i slutten av november og det ble gitt fritt fiske for alle fra 4. desember.

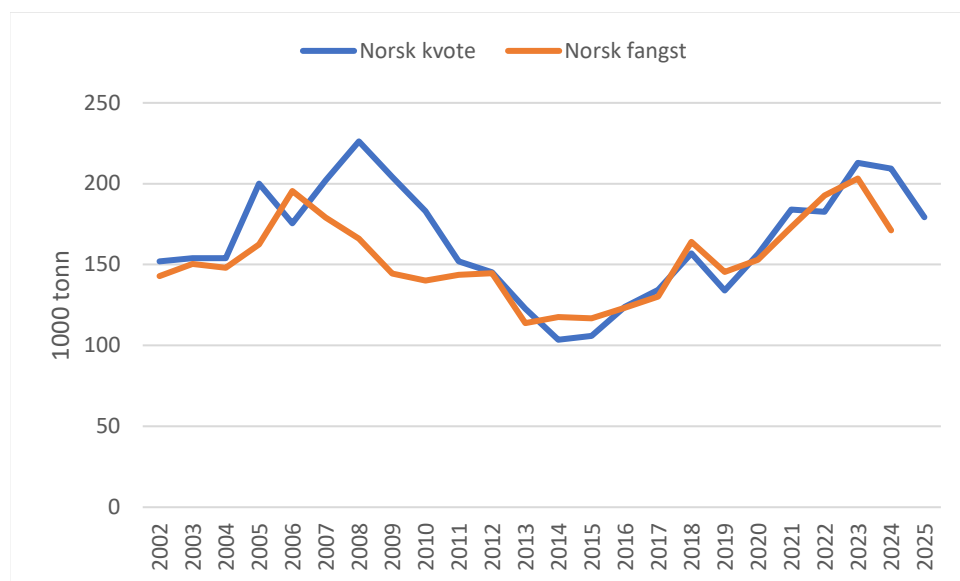
Fartøy som fisker i lukket gruppe med konvensjonelle redskap hadde varierende kvoteutnyttelse. Tabell 1 viser at fartøy med hjemmelslengde 11-14,9 og 15-20,9 meter overutnyttet gruppekvote med hhv. 8 og 14 %. Fartøy under 11 meter hjemmelslengde hadde relativt svak utnyttelse, med 71 %. Fartøy i lukket gruppe ble gitt relativt høy overregulering fra årets begynnelse. All overregulering ble i prinsippet gitt som maksimalkvotetillegg. Den minste hjemmelslengdegruppen fikk fritt fiske fra 6. september. Ettersom spesielt seinotkvoten ble svært lite utnyttet, ble maksimalkvotene økt fra 29. oktober for hjemmelslengdegruppene over 11 m og det ble gitt fritt fiske fra 4. desember. Tabell 2 viser overreguleringen i de enkelte lengdegruppene i løpet av året. Fartøy i åpen gruppe hadde fritt fiske hele året.

Tabell 2: Overregulering i lukket gruppes fiske etter sei nord for 62°N i 2024

Hjemmels- lengde	Største lengde	Over- regul.	1. jan – 6. sep	6. sep – 29. okt	29. okt – 21. nov	21. nov – 4. des	4. des -
Under 11 m	U. 11 m	Hel	3 000 %	Fritt fiske			
	11-14,9 m	Halv	1 500 %	Fritt fiske			
	O. 15 m	Kvart	750 %	Fritt fiske			
11 - 14,9 m	U. 15 m	Hel	300 %		500 %	650 %	Fritt fiske
	O. 15 m	Halv	150 %		250 %	325 %	Fritt fiske
15 - 20,9 m	U. 21 m	Hel	125 %		238 %	322 %	Fritt fiske
	O. 21 m	Halv	63 %		119 %	161 %	Fritt fiske
21 - 27,9 m			25 %		88 %	134 %	Fritt fiske

Figur 1 viser norsk totalkvote og fangst av sei fra år 2002. Kvotene er ikke justert for kvotefleksibilitet. I en periode mellom 2007 til og med 2011 var kvoteutnyttelsen lav, men har utenom dette vært relativt høy. Det laveste kvotenivået opplevde man i 2014-2015, og kvoten har siden generelt økt. De siste årene har kvoten blitt redusert, og dette forventes også fremover.

Figur 1: Norske kvoter og fangst av sei nord for 62°N i årene 2002 til 2025



Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 5. okt 2025

3 GENERELT OM FISKET I 2025

Tabell 3: Kvotesituasjonen i 2025

Land	Kvote
Norge	179 367
Andre land	13 750
Totalt	193 117

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble fastsatt til 193 117 tonn, hvorav 13 750 tonn ble avsatt til andre lands fiske. Av den norske kvoten på 179 367 tonn er 146 tonn avsatt til forsknings- og undervisningsformål, 2 000 tonn til dekning av ungdoms- og rekreasjonsfiske, 350 tonn til agnformål og 1 458 og 313 tonn til rekrutteringsordningen for henholdsvis lukket og åpen gruppe. Dette ga en disponibel kvote på 175 100 tonn til fordeling mellom de ulike fartøygruppene, som vist i tabell 4.

Tabell 4: Gruppekvoter i 2025

Fartøygrupper	Gruppekvoter (tonn)
Not	43 775
Konvensjonelle	66 538
Lukket gruppe	49 904
Åpen gruppe	9 315
Havfiskefartøy	7 319
Trål	64 787
Torsketrål	51 830
Seitrål	12 457
Pelagiske trålere	500
Totalt	175 100

Det ble innført kvotefleksibilitet for sei over årsskiftet på gruppenivå fra 2016, etter samme modell som for torsk og hyse. Dette betyr at inntil 10 % av ubenyttet kvote kan overføres fra ett kvoteår til det neste, mens fiske over totalkvoten går til fratrekk på neste års kvote i sin helhet såfremt overfisket ikke skyldes Fiskeridirektoratets refordeling. I slike tilfeller skal belastningen av gruppekvoten ikke overstige 10 % av den gruppekvoten som er overfisket. Vi ser fra tabell 1 at justert kvote for 2024 ble underutnyttet med om lag 37 000 tonn, tilsvarende om lag 18 %. Ettersom dette overstiger 10 % av forskriftskvoten er 20 932 tonn lagt til kvoten i 2025. Av dette er 10 827 tonn overført innenfor de enkelte reguleringsgruppene, mens 10 105 tonn er fordelt etter etablerte fordelingsnøkler. Totalkvoten justert for kvotefleksibilitet for 2025 er da 200 299 tonn. 2025-kvotene er justert som vist i tabell 5.

For detaljer rundt overføringene fra 2024 på total- og gruppenivå, se det vedlagte notatet: *Kvotefleksibilitetsordningen i fisket etter sei – kvoteoverføringer fra 2024 til 2025.*

Tabell 5: Forskriftskvoter, overføringer og justerte kvoter (tonn) i 2025

Fartøygrupper	Forskriftskvote 2025	Overføringer gruppenivå	Overføringer totalkvotenivå	Justert gruppekvote 2025
Trål	64 787	2 490	3 739	71 016
Torsketrålere	51 830	1 631	2 991	56 452
Seitrålere	12 457	859	748	14 064
Pelagiske trålere	500			500
Not	43 775	5 126	2 526	51 427
Konvensjonelle	67 996	3 211	3 839	75 046
Lukket gruppe:	51 362	2 120	2 879	56 361
<i>Under 11 m hj.l.</i>	13 661	1 596	758	16 015
<i>11 - 14,9 m hj.l.</i>	14 094	0	759	14 853
<i>15 - 20,9 m hj.l.</i>	12 169	0	702	12 871
<i>21 - 27,9 m hj.l.</i>	11 438	524	660	12 622
Konvensjonelle havfiskefartøy	7 319	0	422	7 741
Åpen gruppe	9 315	1 091	539	10 945
Forskning og undervisning	146			146
Agn	350			350
Rekreasjon og ungdomsfiske	2 000			2 000
Rekrutteringskvote åpen gruppe	313			313
Totalt	179 367	10 827	10 105	200 299

Justerte total- og gruppekvoter fremgår ikke av forskriften, men kvotene på fartøynivå er satt i henhold til de justerte gruppekvote. For at næring og forvaltning skal være i stand til å følge utviklingen i fisket, fremgår det av ukestatistikken hva som er de reelle total- og gruppekvote (justerte gruppekvote).

Tabell 6: Gruppekvoter og foreløpig fangst i 2025

Fartøygrupper	Forskr.-kvote (tonn)	Justert kvote ¹ (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)
Trål²	64 787	71 016	40 362	30 654	57 %
Torsketrålere	51 830	56 452	36 168		
Seitrålere	12 457	14 064	4 129		
Pelagiske trålere	500	500	65	435	13 %
Not³	43 775	51 427	33 215	18 212	65 %
Konvensjonelle	67 996	75 046	43 806	31 240	58 %
Lukket gruppe ³ :	53 362	56 361	32 295	24 067	57 %
Under 11 m hj.l.	13 661	16 015	7 948	8 067	50 %
11 - 14,9 m hj.l.	14 094	14 853	8 956	5 897	60 %
15 - 20,9 m hj.l.	12 169	12 871	7 951	4 920	62 %
21 - 27,9 m hj.l.	11 438	12 622	7 439	5 183	59 %
Konvensjonelle havfiskefartøy	7 319	7 741	6 278	1 463	81 %
Åpen gruppe	9 315	10 945	5 234	5 710	48 %
Forskning og undervisning	146	146	18	128	12 %
Agn	350	350	1	349	0 %
Rekreasj. og ungdomsfiske⁵	2 000	2 000	2 000	0	100 %
Rekrutteringskv. åpen gr.	313	313	89	224	28 %
Annet⁶			92	-92	
Totalt	179 367	200 299	119 583	80 715	60 %

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per uke 41 2025

¹ Kvoter justert for kvotefleksibilitet.

² Det er foreløpig ikke beregnet hvor mye som er fisket av torsketrålere med strukturkvote seitrål.

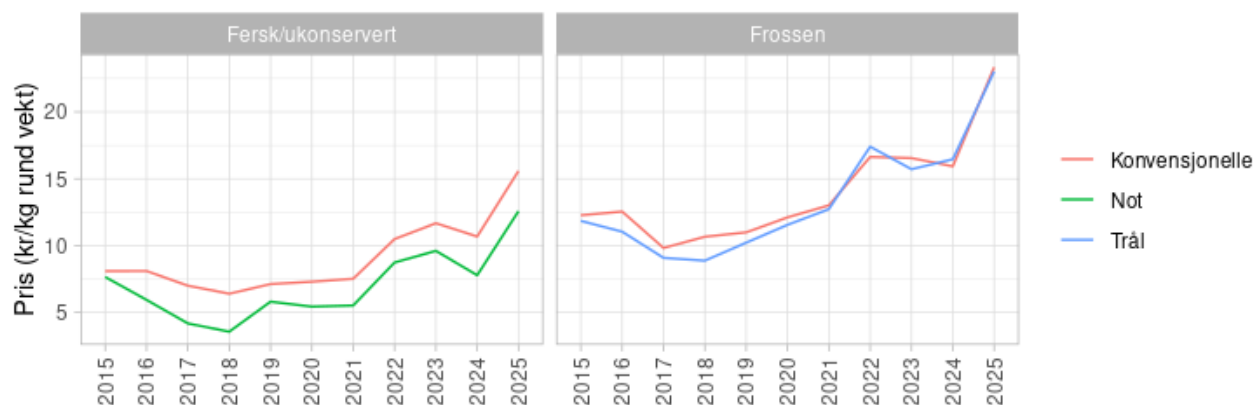
³ Ifølge Norges Råfisklag er det fisket 3 149 tonn sei med konvensjonelle redskap som er belastet seinotkvoten.

⁴ Registrert rekreasjon- og ungdomsfiske utgjør 391 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen tas.

⁵ Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelser.

Tabell 6 gir en oversikt over kvoter og fangst av sei i 2025 per uke 41. Omtrent 60 % av den justerte kvoten er oppfisket, og det gjenstår ca. 80 750 tonn. På tilsvarende tidspunkt i fjor var 64 % av den justerte kvoten oppfisket og det gjensto ca. 75 000 tonn. Førstehåndsverdien utgjør vel 1,91 milliarder kroner. Førstehåndsprisene har generelt økt de siste 7 årene og det har foreløpig vært spesielt sterk prisøkning fra fjoråret. Dette gjelder for alle redskapsgrupper og både for fersk og frossen fisk som vist i figuren under.

Figur 2: Gjennomsnittlig førstehåndspris sei nord for 62°N for ulike redskapsgrupper og konservering (Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret)



De følgende delkapitlene gir en nærmere redegjørelse av utviklingen i fisket i de ulike fartøygruppene.

3.1 NOTFISKET

Deltakelsen i seinotfisket nord for 62°N for kystfartøy med største lengde på 13 meter og over har vært lukket siden 1999. Fartøy med største lengde under 13 meter kan delta i åpen gruppe. Notfisket med fartøy med lasteromsvolum over 500 m³ krever spesiell tillatelse (seinottillatelse, tidligere seinotkonsesjon). Det er tre fartøy som har slik tillatelse per 25. sept 2025. I tillegg er det 88 fartøy som har deltakeradgang i notfisket.

Tabell 7: Maksimalkvoter og garanterte kvoter (tonn) i 2025

Hjemmelslengde	Kvote-faktor	Maksimal-kvoter	Garanterte kvoter
Under 15 m	1,00		152,98
15 – 20,9 m	1,50	229,47	199,54
21 – 22,9 m	2,03	310,55	270,05
23 – 25,9 m	2,43	371,75	323,26
26 meter og over	2,82	431,41	375,14
Seinottillatelse	5,64	862,82	750,28

Fartøy i lukket gruppe var fra årets begynnelse regulert med differensierte maksimalkvoter. Kvotene er justert for kvotefleksibilitet og kvote avsatt til andre land. Kvotene etter kvotefleksibilitetsoppgjøret i februar er vist i tabell 6. Inneværende år fikk fartøy med hjemmelslengde under 15 meter overreguleringen som garantert kvantum. Overreguleringen for alle fartøy utgjorde 15 % ved årets start. For fartøy i lukket gruppe med hjemmelslengde på eller over 15 meter utgjør kvoteenheten for garantert kvote 133,0278 per kvotefaktor. Fartøy med adgang til å delta i åpen gruppe kan fiske og lande tilsvarende kvote som fartøy i lukket gruppe med hjemmelslengde under 15 meter.

Gruppekvoten for notfartøy ble i 2025 fastsatt til 43 775 tonn. Justert for kvotefleksibilitet er kvoten 51 427 tonn. Dersom fisket på maksimalkvotene stoppes, fortsetter fisket innenfor garantert kvantum. Det gjensto om lag 18 200 tonn av justert gruppekvote per 12. oktober og fisket på maksimalkvotene er ikke stoppet. Det har vært gjennomført et betydelig antall kontroller med fangstene av både Fiskeridirektoratet og Kystvakten. En stor andel av disse har vist større andel fisk under minstemål enn tillatt, og mange av fiskefeltene har blitt stengt for seinot. Det har vært vurdert å øke maksimalkvotene, men på bakgrunn av risiko for fangst av

små fisk og tilbakemeldinger fra næringsorganisasjoner har disse blitt holdt uendret. Fartøy som har deltakeradgang i notfisket kan fiske notkvoten med konvensjonelle redskap, og dette er beregnet til vel 3 149 tonn.

Unntaket fra 40 cm minstemål i området mellom 66°33'N og 62°N opphører når Fiskeridirektoratet har beregnet de første 3 000 tonn i området oppfisket, uavhengig av faktisk størrelsessammensetning i fangstene. Minstemålet på 35 cm ble opphevet fra og med 22. mai.

Tillatt innblanding av undermåls sei i notfisket er 20 %, unntatt i området mellom 62°N og 66°33'N hvor det tillates 30 % innblanding når minstemålet er 40 cm.

3.2 FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Reguleringsopplegget i 2025 er tredelt: Konvensjonelle havfiskefartøy, lukket og åpen kystgruppe. Kvoten til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper er 67 996 tonn, eller 75 046 tonn justert for kvotefleksibilitet (inkludert kvantum avsatt til rekrutteringskvoter). Per uke 41 har denne gruppen samlet sett fisket om lag 44 000 tonn.

Gruppekvoten for konvensjonelle havfiskefartøy ble i 2025 fastsatt til 7 319 tonn. Justert for kvotefleksibilitet er gruppekvoten 7 741 tonn. Av gruppekvoten er 500 tonn avsatt til dekning av bifangst. Dette utgjør om lag 11 % av den samlede gruppekvoten til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper. Etter en justering av det opprinnelige kvotefleksibilitetsoppgjøret ble gruppekvoten økt noe, og det ble fastsatt en fartøykvote på 350 tonn per kvotefaktor for fartøy som fisker etter sei med garn. Denne innebar en overregulering på om lag 7,5 %, når man legger til grunn at det ved årsskiftet var 22,338 kvotefaktorer i fartøygruppen. Direktefisket er ikke stoppet.

Konvensjonelle havfiskefartøy har fisket om lag 6 300 tonn per 12. oktober, hvorav ca. 184 tonn er tatt som bifangst av fartøy som ikke har deltakeradgang i garnfisket etter sei. Dersom fisket etter sei med garn stoppes, eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, er det tillatt med inntil 25 % bifangst av sei i de enkelte fangster og av landet fangst.

Fartøy i lukket gruppe er innplassert i Finnmarksmodellen etter hjemmelslengde, og hver lengdegruppe har egne gruppekvoter. For å oppnå god samlet kvoteutnyttelse ble alle lengdegrupper tildelt overregulering fra årets start. Overreguleringen er utdelt som maksimalkvoter og fartøyene har garanterte kvoter uten overregulering i bunn. For gruppene over 11 m ble det tildelt 90 % av forventede kvoteenheter fra årets start. Disse ble så justert etter det foreløpige kvotefleksibilitetsoppgjøret i januar.

Fartøy med største lengde over sin hjemmelslengdegruppe får halv overregulering i forhold til fartøy med største lengde under eller lik sin hjemmelslengdegruppe. Fartøy med hjemmelslengde under 11 meter blir tildelt gradvis lavere overregulering avhengig av største lengde. Overreguleringsgraden går fram av tabell 8.

Tabell 8: Overregulering i lukket kystgruppes fiske etter sei nord for 62°N i 2025

Hjemmelslengde	Største lengde	Overregulering	1. jan	
----------------	----------------	----------------	--------	--

Under 11 m	Under 11 m	Hel	3 000 %	
	11 - 14,9 m	Halv	1 500 %	
	Over 15 m	Kvart	750 %	
11 - 14,9 m	Under 15 m	Hel	200 %	
	Over 15 m	Halv	100 %	
15 - 20,9 m	Under 21 m	Hel	100 %	
	Over 21 m	Halv	50 %	
21 - 27,9 m			20 %	

Fartøy i lukket gruppe har per 12. oktober fisket om lag 32 295 tonn. Det vil si at det gjenstår 24 000 tonn (43 %). Som nevnt ovenfor er det fisket et kvantum med konvensjonelle redskap som skal belastes gruppekvote til notfartøy. Fangsttakten har generelt vært noe tregere enn tidligere år for de fleste hjemmelslengdegruppene. Fiskeridirektoratet foreslo å øke maksimalkvotene i juni, men valgte etter tilbakemeldinger fra næringsorganisasjonene å avvente en vurdering til etter sommeren. Maksimalkvotene ble igjen vurdert i starten av oktober, men ble også da videreført.

Åpen gruppe har fisket ca. 5 200 tonn så langt i år, det vil si at det gjenstår nesten 5 700 tonn (52 %) av justert gruppekvote. Åpen gruppe har hatt fritt fiske fra årets begynnelse. Dersom det frie fisket må stoppes, fortsetter fisket innenfor garantert kvantum.

3.3 TRÅLFISKET ETTER SEI

Den samlede trålkvote nord for 62°N, justert for kvotefleksibilitet, er 71 016 tonn, fordelt på 56 450 tonn for torsketrålerne, og 14 065 tonn for seitrålerne. Det ble avsatt et kvantum på 500 tonn til dekning for bifangst av sei i industritrålfisket. Til sammen står det igjen om lag 30 700 tonn av gruppekvote.

3.3.1 Torsketrålerne

Torsketrålernes justerte gruppekvote på 56 450 tonn ble fordelt med garanterte fartøykvoter uten overregulering basert på en kvoteenhet på 558 tonn. Torsketrålerne har tidligere år vært regulert med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn.

3.3.2 Seitrålerne

Seitrålernes justerte gruppekvote på 14 065 tonn ble fordelt med garanterte fartøykvoter uten overregulering basert på en kvoteenhet på 1 143 tonn. Også disse har tidligere vært regulert med overregulerte maksimalkvoter.

3.3.3 Pelagiske trålere

For å dekke bifangst av sei for de pelagiske trålerne, herunder også i fisket etter vassild, nord for 62°N, ble det avsatt et kvantum på 500 tonn. For å unngå overskridelse og for å begrense seifisket med småmasket trål, er det satt et tak på 100 tonn sei per tråler fra årets begynnelse.

I trålfisket etter ulike pelagiske arter nord for 62°N er det hittil i år registrert fisket ca. 65 tonn sei av avsetningen på 500 tonn.

4 SEIFISKET NORD FOR 62°N I 2026

4.1 BESTANDSSITUASJONEN OG HØSTINGSREGELEN

ICES vurderer gytebestanden til å være godt over føre-var nivå, noe den har vært siden 1996. Bestanden økte fra et nivå noe over føre-var rundt 2014 til historisk sett høye nivå før den igjen har falt noe de siste årene. Fiskedødeligheten (F_{4-7}) har vært under føre-var nivå siden om lag 2012, men har vært stigende de senere årene og forventes å være om lag 0,35 i 2025. Rekrutteringen har variert, med de siste relativt sterke årsklasser observert i 2016 og 2019.

Det er definert en høstingsregel som gir kvoteråd for sei. Kvoterådet er i utgangspunktet gjennomsnittet av de tre neste årenes kvote med en fiskedødelighet på 0,32. Maksimal endring i kvote skal være 15 % og F skal reduseres dersom gytebestanden faller under føre-var nivå.

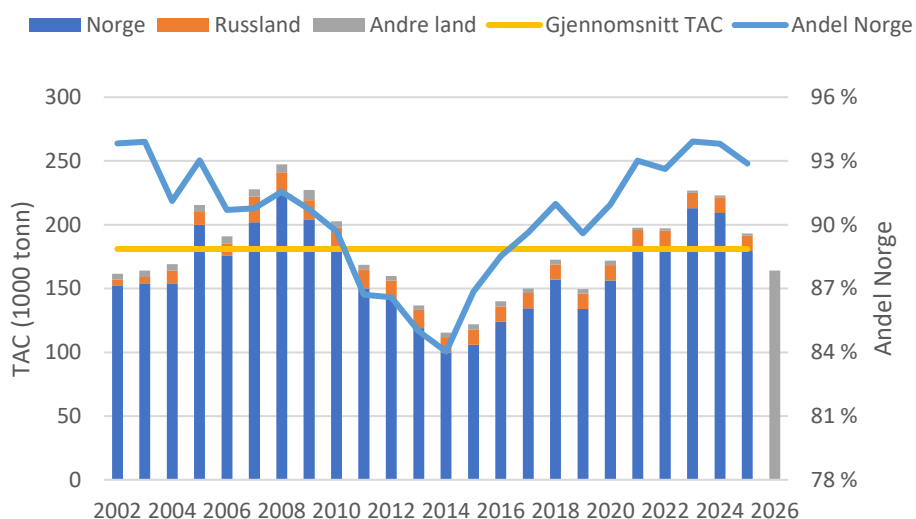
I henhold til høstingsregelen tilrår ICES en fangst på maksimalt 164 149 tonn. Her trer begrensningen på 15 % inn ettersom framskrivningen gir om lag 158, 153 og 152 tusen tonn de neste tre årene. Etter noen år med betydelig nedgang i kvoten tilsier dette at det forventes stabilisering fremover. Bifangst vanlig uer bør holdes så lav som mulig og bifangsten av kysttorsk må også holdes lav.

4.2 KVOTESITUASJONEN

Nærings- og fiskeridepartementet (NFD) har ikke ennå fastsatt TAC. Norges Fiskarlag har uttrykt bekymring for bestandssituasjonen og anmodet om en bred gjennomgang av forvaltningen. I etterkant av dette har det vært arrangert to møter i regi av NFD der situasjonen og blant annet handlingsregelen har vært drøftet. Det har også vært diskutert om ny informasjon fra HI fra høsttoktet kan benyttes i kvotefastsettelsesprosessen. Det forutsettes videre at TAC settes i tråd med ICES sin tilrådning på 164 149 tonn sei. Dette innebærer en reduksjon på om lag 15 % fra inneværende år. Med samme avsetning til andre land som i 2025 (13 750 tonn), vil nasjonal kvote bli 150 399 tonn. Det ble da gjort avsetninger til Russland, EU, Færøyene og Grønland. Mengden avhenger av de kommende kvoteforhandlingene.

Figur 3 viser utviklingen i TAC og nasjonale kvoter av sei nord for 62°N. TAC var på sitt høyeste i 2008 og falt frem til 2014, før den igjen generelt styrket seg frem til 2023 og har falt kraftig de to siste årene. I gjennomsnitt har TAC utgjort ca. 180 000 tonn.

Figur 3: TAC og kvoter til Norge, Russland og andre land i årene 2002-2026



4.2.1 Avsetninger til undervisnings- og forskningsformål

Fiskeridirektøren viser til den pågående prosessen med utlysning av forskningskvoter for 2026. Avsetningen til undervisnings- og forskningsformål er først kjent når endelig forskrift fastsettes rett før årsskiftet. Dette utgjør imidlertid en svært liten andel av totalkvoten, og har derfor ingen betydning for forslaget til regulering.

4.2.2 Agn

I 2025 ble det avsatt agnkvoter på 350 tonn sei, som ble disponert av S/L Fiskernes Agnforsyning. Avsetningen er ikke fastsatt ennå, og det er antatt 350 tonn i reguleringsforslaget.

4.2.3 Avsetning til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske (fritids- og turistfiske)

I 2025 er det avsatt 2 000 tonn sei til dekning av registrert og uregistrert fangst fra ungdoms- og rekreasjonsfisket. Fiskeridirektøren ønsker å følge prinsippet om at all fangst skal avregnes totalkvoten, og foreslår derfor at det avsettes sei til dette formålet også i 2026.

Havforskningsinstituttet kartla i 2009 deler av det kommersielle turistfisket, og beregnet et uttak av sei på om lag 800 tonn. I tillegg kom uregistrert fangst fra fritidsfiske og turistfiske som ikke gikk gjennom de 445 kommersielle turistfiskeanleggene som var identifisert i kartleggingen. I 2018 ble det innført en registreringsordning for turistfiskevirksomheter. Virksomhetene plikter å registrere gjestenes fangster av torsk, kveite sei, uer og steinbit. Høsten 2025 var det om lag 539 bedrifter i og nord for Møre og Romsdal som hadde rapportert mer enn 100 sei beholdt. Det totale antallet sei som er rapportert beholdt har siden 2022 vært relativt stabilt rundt 600 000 stk. Med en gjennomsnittsvekt på 0,85 kg tilsvarer dette om lag 500 tonn. Det pågår arbeid med potensielt nye forvaltningstiltak for disse bedriftene, og Fiskeridirektoratet arbeider for å bedre datakvaliteten fra turistfiskebedriftene.

De siste tre årene har det i gjennomsnitt blitt omsatt om lag 590 tonn sei fra henholdsvis fritidsfiske og ungdomsfiske. I tillegg kommer det uregistrerte uttaket av sei fra turist- og fritidsfiske. Per 9. oktober er det registrert 390 tonn. Samlet sett legges det likevel til grunn at hele avsetningen tas.

Fiskeridirektøren foreslår at det for 2026 avsettes 2 000 tonn sei til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske (fritids- og turistfiske).

4.2.4 Rekrutteringskvoter

Med bakgrunn i kvotemelding 1 besluttet NFD å innføre en ny rekrutteringskvotebonusordning i åpen gruppe med virkning fra 2022. Ordningen innebærer at det årlig tildeles inntil seks rekrutteringskvoter til fiskere i åpen gruppe i fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62°N, makrell, nordsjøsild og norsk vårgytende sild. Tre av kvotene tildeles kvinnelige fiskere og tre av kvotene tildeles mannlige fiskere, forutsatt at det er mange nok kvalifiserte søkere av hvert kjønn. Ved tildelingen i 2022 besluttet departementet at det som et engangstilfelle skulle tildeles 9 rekrutteringskvotebonuser.

Rekrutteringskvotebonusen har en varighet på fem år, og størrelsen på kvoten fastsettes slik at den samlet utgjør 80 % av fartøyskvoten til et fartøy i lukket gruppe ved starten av året. Rekrutteringskvotebonusen tildeles for alle ovenfor nevnte arter dersom vilkårene for å delta i det aktuelle fisket er oppfylt. Det er besluttet at avsetningene til ordningen blir gjort før fordeling av den nasjonale kvoten på trål og konvensjonelle redskap. Inneværende år ble det avsatt 313 tonn sei til ordningen. Avsetningen for 2026 avhenger av tildelingen som gjøres.

Mer informasjon framgår av pressemelding:

<https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/ny-rekrutteringskvoteordning-for-2022/id2893653/>

Fiskeridirektøren viser videre til at det fremdeles er behov for å avsette kvote til dekning av den tidligere rekrutteringsordningen. Fiskeridirektoratet foreslår derfor å videreføre ordningen med at de tidligere rekrutteringskvotene skal belastes alle fartøygrupper i det enkelte fiskeri. Kvantumet til de gamle rekrutteringskvotene tas fra «toppen» og korresponderer med fartøyenes garanterte kvoter inneværende år. Kvantumet overføres deretter til lukket gruppe før fordeling av kvoter på fartøynivå. Fartøy med rekrutteringskvote reguleres ellers helt likt med fartøy i lukket gruppe. Inneværende år ble det avsatt 1 458 tonn sei til ordningen.

Seifisket for de aktuelle lengdegruppene er kraftig overregulert, som følge av den store variasjonen i fartøyenes kvoteutnyttelse. Dette betyr også at det er vanskelig å anslå mengden sei som bør avsettes til rekrutteringskvoter. Samtidig utgjør disse en relativt liten andel av det totale fisket, slik at betydningen av dette er relativt liten. Som et utgangspunkt er mengden illustrert med basis i kvotefaktorene som er tilknyttet rekrutteringskvoter i dag og den garanterte kvoteenheten for de respektive lengdegruppene.

Tabell 9 viser kvotefaktorer fordelt på hjemmelslengdegrupper i fisket etter sei nord for 62°N.

Tabell 9: Kvotefaktorer og garantert kvoter (tonn) i tilknytning til rekrutteringskvotene fordelt på hjemmelslengdegruppe per 9. oktober 2025

Hjemmelslengde	Sum kvotefaktorer rekrutteringskvoter	Kvoteenhet	Garanterte kvoter
Under 11 m	87,0914	4,998	435
11 - 14,9 m	191,4918	5,0244	962
Totalt	278,5832		1 397

Størrelsen på avsetningen til rekrutteringskvoter er ikke kjent p.t. Avsetningen vil utgjøre en liten andel av totalkvoten i de enkelte fiskeriene og har derfor liten betydning for forslaget til regulering. Det er også stor variasjon i fartøyenes kvoteutnyttelse, og det foreslås eksempelvis fritt fiske i åpen gruppe, og svært høy overregulering i de øvrige aktuelle hjemmelslengdegruppene.

Fiskeridirektøren foreslår å avsette 255 tonn til rekrutteringskvotebonusordning og 1 397 tonn i tilknytning til rekrutteringskvotene i 2026, og foreslår at dette avsettes før fordeling på trål, not og konvensjonelle redskap.

4.2.5 Kvotefleksibilitet mellom kvoteår

Etter behandling på reguleringsmøtet 4. juni 2015 ble det innført kvotefleksibilitet i fisket etter sei over årsskiftet på gruppenivå fra 2016, etter samme modell som for torsk og hyse. I fisket etter torsk er det siden innført kvotefleksibilitet på fartøynivå. For store deler av seifisket anses dette lite hensiktsmessig ettersom det er høy overreguleringsgrad. Trålgruppen har generelt hatt høy utnyttelse og dette vil trolig også gjelde seigarnfartøyene fremover, selv om det er noe usikkerhet knyttet til den noe utfordrende tilgjengeligheten som synes å oppleves i år.

Det nye kvoteregisteret som er tatt i bruk gir i utgangspunktet gode muligheter for kvotefleksibilitet. Som nærmere forklart i fjorårets sak krever krysstruktureringen i trålgruppen at det gjøres manuelle korreksjoner for de aktuelle fartøyene ved alle endringer i kvoteenheter, eksempelvis splitting og flytting av fisketillatelser og ved kvoteårets slutt. Dette manuelle arbeidet vil øke med kvotefleksibilitet som i torskefiskeriene. Slumpfiskordning anses å gi relativt god fleksibilitet i fisket. På nåværende tidspunkt anses det ikke som formålstjenlig å utvide ordningen til fleksibilitet på fartøynivå.

Kvotefleksibilitetsoppgjøret for 2024 ga noen uheldige utslag, spesielt for seigarnfartøyene. Fiskeridirektoratet har startet en gjennomgang av regelverket rundt dette. Det vil her også undersøkes om reglene i større grad kan harmoniseres, i alle fall i bunnfisksektoren. Det tas sikte på å utarbeide et høringsnotat om dette.

Inntil dette er klart foreslår Fiskeridirektøren å videreføre ordningen med kvotefleksibilitet på gruppenivå i 2026. Reglene som definert i § 6 gir et visst rom for skjønn og Fiskeridirektoratet vil klargjøre noe hvordan dette foreslås praktisert i lys av erfaringene fra årets oppgjør, der praksis fikk uheldige utslag spesielt for seigarnfartøyene. Fiske ut over gruppekvoten trekkes i utgangspunktet fra påfølgende års gruppekvote, men dersom det er gjort refordelinger mellom grupper skal fratrekket ikke overstige 10 %.

Norges Fiskarlag foreslår i innspill at det i utgangspunktet trekkes maksimalt 10 % og at justert gruppekvote minst skal være lik forskriftskvoten. Fiskebåt foreslår at ingen grupper skal kunne overføre mer enn 10 %, noe som har vært praktisert for hyse i nord.

Det foreslås at det i slike situasjoner i utgangspunktet ikke gjøres noe fratrekk i de aktuelle fartøygruppens gruppekvoter. Dette vil være tilsvarende det som ble gjort i årets oppgjør, der seigarnfartøyene og to av kystgruppene hadde overutnyttet gruppekvoteene, men ikke ble trukket for dette i oppgjøret. Det kan være behov for skjønn knyttet til når det anses å være gjort refordelinger mellom grupper. Dette kan diskuteres i notatet som utarbeides om kvotefleksibilitet.

Etter all sannsynlighet vil det gjenstå mer enn 10 % av totalkvoten i 2025. På gruppenivå kan det overføres inntil 10 % til neste år. Det har videre vært praktisert å overføre eventuelt overskytende mengde gjennom fordelingsnøklerne på alle fartøygruppene. Fiskeridirektoratet gjør oppmerksom på at dette ikke nødvendigvis må gjøres. Den utfordrende tilgjengeligheten og usikkerhet rundt bestandssituasjonen kan medføre at det ikke er hensiktsmessig å legge til rette for økt beskatning neste år.

I den videre saksfremstillingen legges det til grunn prognoser på hvor mye det kan forventes at de enkelte fartøygruppene kan overføre mellom 2025 og 2026, men ikke hvor mye som overføres gjennom totalkvoten. Det fastsettes foreløpige kvoteenheter ved årsskiftet. Nye kvoteenheter fastsettes når fangststatistikken ansees mer komplett i månedsskiftet januar/februar 2026.

4.3 MINSTEMÅL

Det alminnelige minstemålet på sei nord for 62°N er 45 cm. I fisket etter sei med not gjelder i utgangspunktet et minstemål på 42 cm nord for Lofotodden, og 40 cm i området sør for Lofotodden til 62°N. I området mellom 66°33'N (polarsirkelen) og 62°N er det likevel fastsatt et minstemål på 35 cm inntil de første 3 000 tonn sei er beregnet oppfisket uavhengig av faktisk størrelsessammensetning i fangstene.

I forbindelse med problematikken rundt spesielt seinotfisket de to siste årene har minstemålet igjen blir aktualisert som virkemiddel for å redusere fangsten av små fisk. Dette diskuteres videre under punktet om notgruppen.

4.4 FORDELING PÅ REGULERINGSGRUPPER

Fordelingen av kvoten på ulike fartøygrupper har ligget fast over relativt lang tid. Høsten 2025 har en gruppe i regi av NFD diskutert status og forvaltningen av seibestanden spesielt i forbindelse med minstemålsproblematikken. HI har her trukket frem at faste kvoteandeler mellom grupper som beskatter ulike aldersgrupper i bestanden vil være spesielt problematisk i situasjoner der det er betydelige endringer i aldersfordelingen i bestanden og spesielt ved nedgang i kvoten. Dette er nettopp situasjonen for seibestanden de seneste årene, noe som kan tilsi at fordelingen mellom grupper bør vurderes.

Det er klart at endringer i kvotefordelingen vil ha fordelingsmessige konsekvenser, både i flåteleddet og i den videre verdikjeden. Eventuelle endringer i denne bør derfor utredes og diskuteres grundig, og ligger utenfor hva som bør behandles i reguleringsmøtet.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn å videreføre den gjeldende fordelingen på de ulike fartøygruppene som vist i tabellen under:

Tabell 10: Forslag gruppekvoter 2026

Redskapsgruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Trål	37	54 113
Not	25	36 563
Konvensjonelle	38	55 575 ¹
Sum	100	146 251

¹I tillegg kommer 1 397 tonn rekrutteringskvoter i lukket kystgruppe under 15 meter hjemmelslengde

Reguleringene av de enkelte redskapsgrupper vil bli behandlet enkeltvis i de følgende delkapitlene.

4.5 REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI

Gruppekvoten for seinotfisket i 2026 er foreslått til 36 563 tonn. På fartøynivå har notfisket vært regulert med maksimalkvoter med en viss overregulering. Denne har blitt redusert fra tidligere høye nivå. Fiskeridirektøren mener det er hensiktsmessig å regulere notfisket med maksimalkvoter og garantert kvantum.

I flere år har de minste fartøyene blitt tildelt maksimalkvoten som garantert kvote. Dette primært for å gi disse gode forutsetninger for å kunne gjennomføre fisket. Dette gjelder bare om lag 20 fartøy som disponerer en enda mindre andel av kvotefaktorene og relativt få av disse har drevet betydelig seinotfiske. Det synes dermed å være hensiktsmessig å videreføre dette.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med at fartøy med hjemmelslengde under 15 meter får overreguleringen som garantert kvantum.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med hjemmelslengde på eller over 15 meter i notfisket etter sei reguleres med maksimalkvoter og et garantert kvantum.

Notfisket har i hovedsak funnet sted på kysten av Møre på vårparten og på Finnmarkskysten i sommermånedene. Hvor stor maksimalkvote som fastsettes, og tidspunktet for eventuelle refordelinger, vil kunne ha betydning for den geografiske fordelingen av fisket. Høy overregulering kan ved gode fangstforhold føre til et uforutsigbart kappfiske med både flåtemessige og geografiske fordelingsimplikasjoner.

Det er registrert til sammen 396,114 kvotefaktorer i den lukkede delen av seinotfisket, dvs. fartøy over 13 meter med deltakeradgang og fartøy med seinottillatelse. I tillegg deltar et antall fartøy i åpen gruppe. I inneværende år er det benyttet 15 % overregulering. Gruppekvoten er utnyttet i noe større grad sammenlignet med fjoråret, men som tidligere diskutert har det vært betydelig minstemålsproblematikk i årets fiske.

Det forventes bare et mindre kvantum sei fisket med not fram mot årsskiftet, men noe avhengig av tilgjengelighet og eventuelle økninger i maksimalkvotene for konvensjonelle fartøy kan det tas noe med konvensjonelle redskap som skal belastes notkvoten. Så langt i år utgjør dette ca. 3 000 tonn og det gjenstår vel 18 000 tonn av justert gruppekvote per uke 41. I de videre beregningene legges det til grunn at det overføres 4 378 tonn på gruppenivå til neste år.

Det er usikkert i hvilken grad problemene i årets fiske vil gjøre seg gjeldende i 2026. Dagens gruppekvote blir trolig ikke utnyttet, men neste års gruppekvote vil være betydelig lavere. I tillegg kan forsiktighetshensyn knyttet til minstemålsproblematikken tale for relativt lav

overregulering. Fiskeridirektøren anbefaler på denne bakgrunn å videreføre en overregulering på 15 %.

Tabell 11: Forslag til kvoter i notfisket 2026

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
under 15 meter	1,00		114,51
15 – 20,9 meter	1,50	171,76	149,35
21 – 22,9 meter	2,03	232,45	202,13
23 – 25,9 meter	2,43	278,25	241,95
26 meter og over	2,82	322,90	280,79
Seinottillatelse	5,64	645,81	561,57

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvotene i notfisket fastsettes som vist i tabell 13, noe som tilsvarer en garantert kvoteenhet på 92,8091 for fartøy på eller over 15 meter hjemmelslengde. Dette er beregnet ut fra en avsetning på 1 500 tonn til åpen gruppe.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre bestemmelsen om at fartøy som har adgang til å delta i lukket gruppe i fisket etter sei med not og i konvensjonell gruppe kan fiske begge seikvotene.

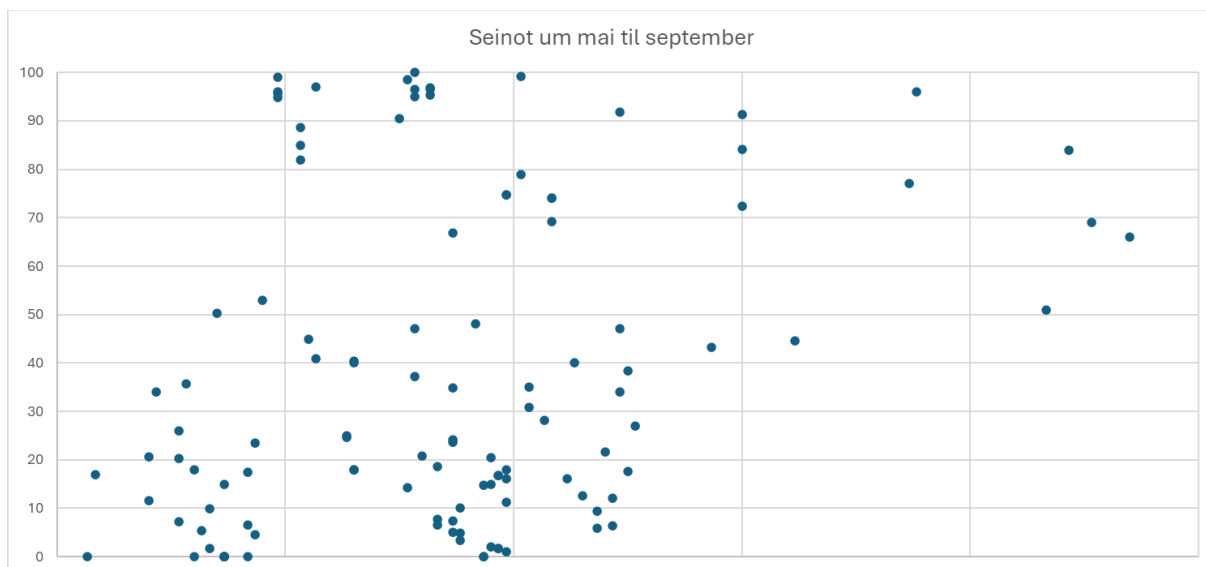
4.5.1 Minstemålsproblematikk

Fiskeri- og kystdepartementet har bedt Fiskeridirektoratet om å drøfte utfordringene med sei under minstemål og foreslå tiltak som reduserer fisket under minstemål betydelig i 2026. Fiskeridirektoratet vurderer dette som primært en utfordring i seinotfisket.

Som tidligere nevnt opplevde seinotfisket betydelig problematikk med små sei og svak tilgjengelighet i 2024. Bare en mindre del av gruppekvoten ble utnyttet. Seinotfisket er nå i stor grad avsluttet for i år. Det er fisket en betydelig større mengde sammenlignet med fjoråret, men gruppekvoten ser ikke ut til å bli fullt utnyttet. Fiskeridirektoratet og Kystvakten har hatt spesiell oppmerksomhet om seinotfisket, og det er gjennomført et stort antall kontroller, spesielt under fiske. Disse kontrollene resulterte i stenging av mange av fiskefeltene på grunn av for høy andel fisk under minstemål.

En betydelig del av kontrollene hadde svært høye andeler under minstemål. Resultatene er oppsummert i figur 4 under. Et veid gjennomsnitt av de kontrollerte fangstmengdene viser om lag 38 % antall under minstemål. Dette er vesentlig høyere enn de tillatte 20 %. Det er vanskelig å vurdere om kontrollene er representative for den totale fangsten, men det er kontrollert om lag 2 300 tonn av en total fangst på om lag 30 000 tonn. Kontrollene inkluderer både prøvekast i stengte områder og gjøres delvis på basis av risikovurderinger. Resultatene tyder imidlertid på at det er fisket vesentlig mer små fisk enn ønskelig. Dette vil ha negative implikasjoner for utbyttet både på kort og lang sikt, og vil ha konsekvenser nedstrøms i verdikjeden i tillegg til for fiskeflåten.

Figur 4: Andel sei under minstemål i kontrollerte fangster fra mai til september 2025, kronologisk sortert



Ovenfor er utfordringene med minstemål generelt drøftet. Nedenfor diskuteres potensielle tiltak som kan redusere denne problematikken.

Forhåndsstenging

I utgangspunktet er fiskefeltene åpne og stenges dersom kontroller viser for høy andel fisk under minstemål. Omfanget av stengningene som er relevant for sei kan være noe ulikt. Vanligst er det å stenge et definert område for all fangst med eksempelvis snurrevad. Det kan også gjøres avgrensninger i redskapsutformingen, eksempelvis er det noen forbudsområder for snurrevad med mindre enn 130 mm maskevidde. Når det gjelder seinot stenges området for fiske etter sei med not. Her har det generelt vært stengt mindre områder, men i år ble også et større område stengt for fiske.

Av hensyn til risiko for fangst av hyse under minstemål, ble det for 2025 bestemt at fiske med snurrevad for fartøy over 15 meter i utgangspunktet var forbudt i et definert område mellom Kinnarodden og Svartnes lykt. Området kunne åpnes dersom innblandingen av fisk under minstemål viste seg tilfredsstillende.

En slik praksis kan også være aktuell for seinotfisket, og i denne forbindelse vil området som stenges da være en viktig variabel. Området kan spenne fra hele kysten til nærmere definerte felt, der også størrelsen på disse feltene kan vurderes. Praksis har de senere årene vært å stenge områder som er kjente viktige fangstområder. Under fisket i 2025 ble det i noen tilfeller fisket svært nær de stengte områdene etter en stenging. Også her ble det observert tilfeller der fangstene hadde for høy andel liten fisk. Disse erfaringene tilsier at det kan være aktuelt å utvide de definerte områdene noe for å redusere risiko for fangst av små fisk.

Alle disse alternativene vil medføre noen negative konsekvenser for seinotfartøyene generelt. Samtidig vil Fiskeridirektoratet påpeke at etterlevelse av minstemålsreglene bidrar til økt utbytte for fiskeflåten generelt. De negative konsekvensene er etter Fiskeridirektoratets syn knyttet til reduserte muligheter til å drive seinotfiske. Ved forhåndsstenging vil fiske kun finne sted etter at området er kontrollert og størrelsessammensetningen vurdert tilstrekkelig god. Klarering av områdene vil kreve at det er tilgjengelige ressurser fra Sjøtjenesten eller Kystvakten. Disse vil ha en viss responstid og ikke alltid vil være tilgjengelige. Dette vil redusere flåtens muligheter til å utnytte områder som kan være akseptable og der tilgjengeligheten kan endres relativt raskt.

Erfaringsmessig er det relativt forutsigbart hvor og når fisket vil være mest attraktivt, slik at det er mulig å planlegge å ha ressurser tilgjengelig for å utføre de nødvendige kontrollene. Seinotfisket var allerede høyt prioritert av Sjøtjenesten og Kystvakten inneværende år, og det vil høyst sannsynlig også settes av ressurser til kontroll også neste år. Kontrollvirksomheten vil imidlertid i alle fall delvis være avhengig av at kommersielle fiskefartøy er tilgjengelige til prøvefiske på aktuelle områder.

Økt minstemål

Dagens reguleringer har noe differensierte minstemål for sei som beskrevet i kapittel 4.3. Minstemålet for sei har vært diskutert ved en rekke anledninger. Innstillingen fra Seiutvalget i 1982 ga opphavet til differensierte minstemål i notfisket og saken har blant annet vært behandlet i Reguleringsrådet i 1990 og 1992. Fiskeridirektoratet utredet og hørte en sak i 1997. HI vurderte minstemålene i 2009 og Fiskeri- og kystdepartementet hørte et forslag om økt minstemål til 45 cm i 2013.

En økning av minstemålet vil bidra til redusert fiske av små fisk. Dette gjelder spesielt fiske med not. Ifølge HI vil en beskatning som starter på 55-60 cm gi det høyeste utbyttet, men dette krever høyt fiskepress på de aktuelle årsklassene. Trolig er også gevinsten av økt størrelse avtakende, slik at tapet ved å starte beskatningen noe tidligere er relativt lite. I sitt høringssvar i 2013 anslo HI at reduksjonen i langtidsutbytte ved å holde notfisket på daværende nivå var i størrelsesorden 5-10 %. Gevinsten ved å øke minstemålet til 45 cm for alle ble vurdert å neppe være større enn 5 %.

Tidligere vurderinger av minstemålet har lagt til grunn at en stor del av notfisket ikke vil kunne gjennomføres dersom minstemålet økes. Resultatene fra inneværende års kontroller og fjorårets fiske tyder på at dette også vil være situasjonen i år og videre fremover. Lengdefordelingsdata tyder på at selv i Øst-Finnmark, der seien trolig er størst, ville komme i konflikt med minstemålbestemmelsene i 8 av 18 kvartaler i perioden 2000-2008. Dette selv om tillatt innblanding av fisk under minstemål ble økt til 30 %.

Dette betyr at seinotfartøyenes økonomi ville blitt betydelig svekket som følge av et slikt grep. Også foredlingsindustrien som har basert seg på et slikt råstoff vil bli negativt påvirket.

Dersom notfisket blir betraktelig redusert er det noe usikkert hvilke flåtegrupper som best vil kunne nyttiggjøre seg dette kvantumet med sei. Overreguleringen er betydelig i mange av kystgruppene. En stor del av seinotflåten er kombinasjonsfartøy som også kan benytte snurrevad i fiske etter sei. Trolig vil de største hjemmelslengdegruppene kunne øke sitt fiske noe, dette gjelder også seigarnfartøyene. Trolig vil trålfartøyene kunne bidra mye for å fiske dette kvantumet.

En slik endring vil trolig medføre en viss forbedring i verdiskapingen som følge av økt langtidsutbytte, men vil ha negative fordelingsvirkninger for de som fisker med not. Økt trålfiske vil også medføre økt utslipp av klimagasser.

Lengdemåling og rapportering

Fiskefartøyene skal vurdere lengdesammensetningen i fangstene og bytte felt om denne ikke er tilfredsstillende. I dag gjøres dette trolig ikke eksplisitt, men heller på basis av visuelle inspeksjoner. Resultatene fra spesielt årets kontroller viser at det er risiko for at mange ikke har gjort tilstrekkelig gode vurderinger og unnlatt å fiske eller bytte til felt med rimelig sannsynlighet for at minstemålsreglene blir etterlevd.

I dag er det ikke noen krav om at fiskerne skal dokumentere grunnlaget for sine vurderinger av minstemålet på fisk det skal fiskes på. Pålagt lengdemåling og rapportering av denne kan

være et virkemiddel for både å synliggjøre dette ansvaret i større grad og for å bidra med bedre data i forvaltningen av fisket, spesielt i arbeidet med å vurdere stengninger av fiskefelt.

Eksempelvis kunne fiskerne være pålagt å ta representative prøver av hver fangst, lengdemåle disse og melde inn resultatene til myndighetene. For notfiske av sei anses ikke dette å medføre et vesentlig ekstra arbeid for mannskapet på fartøyene. Det kan tas ut prøver av fangsten som pumpes eller håves om bord som kan måles underveis eller etter at fangstoperasjonen er ferdig. Sammenlignet med fangstmengdene som tas i dette fisket vil ikke dette være et omfattende arbeid. Det vil måtte utarbeides rutiner for hvordan prøvene skal tas og hvor mange fisk som skal lengdemåles for å gi et representativt bilde av fangsten.

Rapportering av resultatene vil i tillegg til å dokumentere arbeidet også gi Fiskeridirektoratet bedre data for å vurdere eventuelle stengninger av fiskefelt. Rutiner og teknisk løsning for innmelding av dette vil også måtte utarbeides.

Pålagt forsøksfiske med håndsnøre

I noen tilfeller undersøker fiskerne størrelsen på fisken gjennom å fiske med juksa eller annet håndsnøre før en setter redskapet i sjøen. Dette vil med fordel også kunne gjøres for en stor andel av notkastene. Informasjonen fra et slikt prøvefiske vil det kunne bidra til å redusere risiko for at det fiskes for små fisk.

Fiskeridirektoratet anser heller ikke dette å medføre et betydelig tilleggsarbeid for mannskapet eller urimelig ressursbruk, spesielt i en situasjon som nå der det tydelig er stor risiko for at det kastes på stimer med for stor andel fisk under minstemål. Det bør også her defineres hvordan slike prøver skal gjennomføres og hvor stort antall fisk som bør undersøkes. Det er klart at resultatene fra et slikt prøvefiske vil være usikre, men vil likevel bidra med god informasjon for skipperens beslutning om det skal fiskes eller ei.

Også resultatene fra disse prøvene bør dokumenteres og meldes inn til myndighetene.

Oppsummering og anbefaling

Fiskeridirektoratet anser at økt minstemål vil være virkemidlet med størst potensiale for reduksjon av fangsten av små sei. Dette synes imidlertid å ha betydelige fordelingsmessige implikasjoner, både i flåte- og foredlingsleddet i verdikjeden. Erfaringene fra årets fiske tyder på at det er potensiale i å sikre etterlevelse av dagens minstemål. Eventuelle endringer i dette krever etter Fiskeridirektørens mening grundigere utredninger og saksprosesser enn det som kan gjøres i forbindelse med reguleringsmøtet.

Forhåndsstenging av felt vil også være et inngripende tiltak som vil avgrense fiskeflåten muligheter til å utnytte en del seifelt på kort sikt. Med godt samarbeid mellom kontrollmyndighetene og fiskeflåten vil feltene relativt raskt kunne undersøkes og eventuelt åpnes. Tiltaket vil trolig ha betydelig positiv effekt på risiko for fangst av små sei, og kan slik forventes å gi positive effekter for fiskeflåten og den videre verdikjeden som helhet. Som diskutert ovenfor vil det være nødvendig å avklare de geografiske områdene som skal omfattes. Det vil også være formålstjenlig å finne gode samarbeidsformer og prosedyrer for åpning av felt mellom myndighetene og fiskeflåten.

Lengdemåling av fangstene og rapportering av resultatene anses å være et relativt lite ressurskrevende tiltak som vil kunne gi både fiskerne og myndighetene bedre grunnlag for vurderinger av fiske og eventuelle feltstengninger. Prøvefiske med juksa og dokumentasjon av resultatene her anses også å være et rimelig krav å stille og som vil gi god beslutningsinformasjon til skipperen, spesielt i en situasjon som nå der det synes å være

spesielt høy småfiskproblematikk på de tradisjonelle seinotfeltene. Et slikt krav synes mindre relevant når fartøyet eller andre fartøy allerede har kastet og dokumentert resultatene fra det aktuelle feltet.

Notfiske har generelt lave utslipp av klimagasser per kilo fangst. Det er noe usikkert hvordan en forhåndsstenging av feltene vil påvirke utslippene. Fartøyene kan være forhindret fra å utnytte felt de ellers ville, noe som vil øke utslippene gjennom lengre gange mellom felt, lavere fangstrater og flere turer. For å redusere sannsynligheten for dette er det viktig at det er lagt til rette for at felt kan åpnes så raskt som mulig. Samtidig kan tiltaket medføre at det gjennomføres mindre notfiske, noe som isolert sett senker forbruket, men kan medføre økt forbruk gjennom at kvoter reforddeles til andre fartøygrupper. Dette kan også skje gjennom at fartøyene benytter konvensjonelle redskaper i fangsten av notkvoten. Det er lite trolig at fartøyene vil finne det økonomisk attraktivt med utstrakt gange og leiting, men konsentrere aktiviteten i områder som er åpnet for fangst, slik at det trolig ikke vil være store endringer i utslippene fra selve notfisket. Dersom store deler av kvoten reforddeles og faktisk fiskes vil det være større effekter.

Fiskeridirektøren foreslår at det for 2026 forhåndsstenges felt for seinotfiske og stilles krav om både lengdemåling og prøvefiske og rapportering av resultatene fra dette til myndighetene. Den nærmere praktiseringen av disse elementene avklares i forkant av seinotfisket i samarbeid med Norges Fiskarlag, Norges Kystfiskarlag, Pelagisk Forening, Sjømat Norge og Sjømatbedriftene. Dette gjelder da den geografiske utstrekningen av de stengte områdene, prosedyre for åpning av felt, krav til hvordan lengdemåling av fangster, prøvefiske og innmelding av resultatene skal gjøres.

4.6 REGULERINGER AV SEIFISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

4.6.1 Konvensjonelle havfiskefartøy

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy tildeles en andel på 11 % av den konvensjonelle kvoten. Dette utgjør 6 113 tonn.

De siste årene har det vært avsatt et kvantum på 500 tonn av gruppekvote til konvensjonelle havfiskefartøy til dekning av bifangst. Når direktefisket stoppes, eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, settes bifangstprosenten til 25 %.

Fiskeridirektøren foreslår at avsetningen til bifangst settes til 500 tonn.

Fisket etter sei med garn er deltakerregulert, og har tidligere vært regulert med maksimalkvoter med relativt høy overregulering. Gruppen består av 13 fartøy med i alt 22,338 kvotefaktorer. I inneværende år har denne gruppen var regulert med svakt overregulerte fartøykvoter på 350 tonn som følge av at kvoteutnyttelsen på fartøynivå har blitt betydelig utjevnet. Med fortsatt reduksjonen i torskekvote og små forventede muligheter til å øke innsatsen i andre fiskerier er det grunn til å forvente at utnyttelsen blir høy i 2026. Gruppen er trolig ikke i samme grad som øvrige negativt påvirket av endringer i alderssammensetningen i bestanden og svak tilgjengelighet som synes å påvirke flere av kystgruppene der garn er utbredt.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med garanterte fartøykvoter per kvotefaktor på 251 tonn, tilsvarende en overregulering på 5 %.

4.6.2 Fartøy i lukket kystgruppe

Fiskeridirektøren legger til grunn at lukket kystgruppe tildeles samme kvoteandel som i inneværende år, dvs. 75 %.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppeknoten for fartøy i lukket kystgruppe settes til 41 681 tonn.

Hver av de fire lengdegruppene i Finnmarksmodellen har egne gruppeknoter. Utgangspunktet for fordelingen av kvoten mellom lengdegruppene var en politisk beslutning. Rent teknisk blir imidlertid gruppeknotene til de enkelte lengdegruppene nå fordelt på grunnlag av fordelingen av kvotefaktorene i gruppene. Dette er nødvendig som følge av manglende «vanntette skott» mellom lengdegruppene i strukturpolitikken som har gjort det mulig å flytte hele eller deler av strukturkvoter på tvers av lengdegruppene i Finnmarksmodellen.

Tabell 12: Fordeling av kvotefaktorer mellom lengdegruppene i Finnmarksmodellen der strukturkvotene er plassert på hjemmelslengden der fartøyets grunnkvote befant seg per 18. oktober 2023

Hjemmelslengde	Grunnkvoter	Strukturkvoter	Sum kvotefaktorer	Fordeling (%)
0 - 10,9 m	2479,0088		2479,0088	26,42 %
11 - 14,9 m	1104,5943	1336,6853	2441,2796	26,02 %
15 - 20,9 m	863,1061	1488,5341	2351,6402	25,07 %
21 - 27,9 m	736,2963	1338,9767	2075,2730	22,49 %
Uoppgitt ¹		34,8898	34,8898	
Totalt	5183,0055	4199,0859	9382,0914	100,00 %

Kilde: Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 13. oktober 2025

¹ Kvotefaktorer som ikke er plassert på et fartøy med hovedtillatelse/grunnkvote p.t

Det er 87,0914 kvotefaktorer i lengdegruppen under 11 meter hjemmelslengde og 191,4918 kvotefaktorer i lengdegruppen mellom 11 og 14,9 meter hjemmelslengde som kan relateres til rekrutteringskvoter. Det er besluttet at fisket innenfor rekrutteringskvotene skal belastes et kvantum tatt fra «toppen» og disse kvotefaktorene (grunnkvotene) holdes derfor utenfor i de videre beregningene. Fartøyene med disse rekrutteringskvotene sine strukturkvoter i hjemmelslengdegruppen 11 til 15 meter er med i beregningen i tabell 12.

Fiskeridirektøren foreslår at vi benytter Finnmarksmodellen med gruppeinndeling i fire reguleringsgrupper etter hjemmelslengde som vist i tabell 13.

Dette innebærer følgende gruppeandeler og gruppeknoter for 2026:

Tabell 13: Gruppeinndeling og gruppeknoter i 2026

Lengdegrupper	Gruppekvote	Andel
Under 11 meter hjemmelslengde*	11 013	26,42 %
11 - 14,9 meter hjemmelslengde*	10 846	26,02 %
15 - 20,9 meter hjemmelslengde	10 447	25,07 %
21 - 27,9 meter hjemmelslengde	9 375	22,49 %
Totalt	41 681	100,00 %

*Gruppekvotene påplusses med 435 tonn og 962 tonn før fordeling på fartøynivå, jf. diskusjon i punkt 4.2.4 om rekrutteringskvoter.

Gruppekvotene kan justeres for eventuelt over- eller underfiske av 2025-kvotene. For fartøy under 11 meter hjemmelslengde vil det høyst sannsynlig stå igjen mer enn 10 % av gruppekvoten. De øvrige gruppene har historisk hatt høyere utnyttelse og det fiskes gjerne en del sei frem mot årsskiftet, slik at kvoteutnyttelsen for de øvrige gruppene er noe mer usikker. Problematikken som er erfart i årets fiske gjør at det i beregningene antas at alle gruppene overfører 10 %. Prognosene er oppsummert i tabell 14. Det kan også bli overført på totalkvotenivå ettersom flere av reguleringsgruppene ser ut til å utnytte mindre enn 90 % av gruppekvotene. Størrelsen avhenger av hvordan reguleringsgrep og fisket slår ut for resten av året, samt hvordan kvotefleksibilitetsordningen bestemmes håndtert. Dette er ikke hensyntatt i prognosen under.

Tabell 14: Prognose for overføring og gruppekvoter for 2026

Lengdegrupper	Prognose overføring gruppekvote	Prognose gruppekvoter 2026
Under 11 meter hjemmelslengde	1 366	12 814
11 - 14,9 meter hjemmelslengde	1 410	13 218
15 - 20,9 meter hjemmelslengde	1 217	11 664
21 - 27,9 meter hjemmelslengde	1 144	10 519
Totalt	5 137	48 215

NFD ba i 2016 Fiskeridirektoratet om å legge frem en ny reguleringsmodell for 2017 for fartøy under 11 meter hjemmelslengde i torskefiskeriene der overreguleringen trappes gradvis ned jo større faktisk lengde fartøyene har.

I tillegg ble det innført en ny modell for overregulering for fartøy med hjemmelslengde over 11 meter basert på forslag fra Norges Fiskarlag i reguleringsmøtet høsten 2016. I denne modellen får fartøy med største lengde over sin hjemmelslengdegruppe halv overregulering i forhold til fartøy med største lengde under eller lik sin hjemmelslengdegruppe.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre gjeldende reguleringsmodeller for overregulering i lukket kystgruppe i 2026.

Det er svært varierende utnyttelsesgrad for fartøy i kystgruppen, og ulik grad av strukturering. Det er derfor utfordrende å finne en overregulering som treffer godt. Næringen har selv uttrykt at det er viktig å sikre forutsigbarhet og at seifisket kan pågå hele året. Det er uheldig med stopp i fisket for tidlig da det blir lite sei igjen til høstfisket.

Tabell 2 og 8 viser overreguleringen i henholdsvis 2024 og 2025. Fartøy under 11 meter hjemmelslengde har ikke utnyttet sin gruppekvote, og fisket har generelt vært svært fritt. Fartøy mellom 11 og 15 meter har bedre kvoteutnyttelse og har overutnyttet gruppekvoten flere av de senere årene. Overreguleringen i inneværende år kan gi en rimelig god utnyttelse av gruppekvoten som helhet. De to største hjemmelslengdegruppene synes i større grad å oppleve redusert tilgjengelighet og fangstrater. Dette kan slå ut i at gruppekvotene underutnyttes betydelig inneværende år.

Totalkvoten for sei er noe redusert. Samtidig er det betydelig kvotenedgang for spesielt torsk som kan medføre at fartøy vrir aktivitet mot økt seifiske. Dette forventet Fiskeridirektoratet også inneværende år, da også hyse og blåkveitekvotene ble redusert. Imidlertid synes tilgjengeligheten å ha vært utfordrende og resultert i redusert fisketakt for flere fartøygrupper. Sammenslåingsordningen for fartøyene under 11 m hjemmelslengde synes ikke å ha hatt stor betydning, og gruppen har svært høy overregulering i utgangspunktet.

Det er utfordrende å objektivt finne gode overreguleringssatser, men på denne bakgrunn foreslår Fiskeridirektøren å øke disse noe sammenlignet med inneværende år for alle lengdegrupper, unntatt hjemmelslengdegruppen under 11 meter.

Gruppekvote av sei foreslås utdelt som maksimalkvoter med varierende grad av overregulering fra årets begynnelse, og med garanterte fartøykvoter uten overregulering i bunn. Foreslått overregulering går frem av tabell 15.

Tabell 15: Forslag til overregulering i lukket kystgruppes fiske etter sei i 2026

Hjemmelslengde	Største lengde	Overregulering	Overregulering 2026
Under 11 m	Under 11 m	Hel overregulering	3 000 %
	11 - 14,9 m	Halv overregulering	1 500 %
	Over 15 m	Kvart overregulering	750 %
11 - 14,9 m	Under 15 m	Hel overregulering	250%
	Over 15 m	Halv overregulering	125 %
15 - 20,9 m	Under 21 m	Hel overregulering	125 %
	Over 21 m	Halv overregulering	63 %
21 - 27,9 m		Overregulering	25 %

Tabell 16: Forslag til maksimal- og garanterte kvoter (tonn) i 2026 for fartøy i lukket kystgruppe med hjemmelslengde under 11 meter

Hjemmelslengde	Kvotefaktor 2025	Garantert kvote	Maks.kvote s.l. under 11 m	Maks.kvote s.l. 11-14,9 m	Maks.kvote s.l. over 15 meter
under 7 meter	1,3137	6,56	203,36	104,96	55,76
7 - 7,9	1,5365	7,67	237,85	122,76	65,22
8 - 8,9	1,8298	9,14	283,25	146,20	77,67
9 - 9,9	2,2637	11,30	350,42	180,86	96,08
10 - 10,9	2,4163	12,07	374,04	193,06	102,56

Tabell 17: Forslag til maksimal- og garanterte kvoter (tonn) i 2026 for fartøy i lukket kystgruppe med hjemmelslengde over 11 meter

Hjemmelslengde	Kvotefaktor 2024	Maks.kvote s.l. lik eller under hj.l.	Maks.kvote s.l. over hj.l.	Garantert kvote
11 - 11,9 m	3,0798	53,52	34,40	15,29

12 - 12,9	3,6587	63,58	40,87	18,16
13 - 13,9	4,4232	76,86	49,41	21,96
14 - 14,9	5,0347	87,49	56,24	25,00
15 - 15,9	6,5037	72,58	52,42	32,26
16 - 16,9	7,2519	80,93	58,45	35,97
17 - 17,9	8,0000	89,28	64,48	39,68
18 - 18,9	8,8288	98,53	71,16	43,79
19 - 19,9	9,5655	106,75	77,10	47,44
20 - 20,9	10,2331	114,20	82,48	50,76
21 - 21,9	9,3656	58,36		46,69
22 - 22,9	9,7605	60,82		48,66
23 - 23,9	10,1552	63,28		50,62
24 - 24,9	10,5501	65,74		52,59
25 - 25,9	10,8571	67,65		54,12
26 - 26,9	11,2519	70,11		56,09
27 - 27,9	11,5699	72,09		57,68

Fiskeridirektøren foreslår maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn i lukket kystgruppe som vist i tabell 16 og 17.

4.6.3 Fartøy i åpen gruppe

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe får samme kvoteandel som i inneværende år på 14 % av den konvensjonelle kvoten. Dette gir en gruppekvote på 7 781 tonn og en prognostisert justert kvote på 8 713 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe gis et fritt fiske av sei innenfor gruppekvoten, og en garantert kvote på 5 tonn dersom fisket stoppes.

4.7 REGULERINGER I TRÅLFISKET ETTER SEI

En andel på 37 % av norsk totalkvote gir en trålkvote på 54 113 tonn.

4.7.1 Bifangst av sei for pelagiske trålere nord for 62°N

I de foregående årene har det blitt avsatt 500 tonn av gruppekvoten til seitrålerne til dekning av bifangst for de pelagiske trålerne i fisket etter vassild, sild og øyepål. Per uke 41 2025 er det seddelført 65 tonn sei, som det fremgår av tabell 6 foran. De foregående årene har landingene variert mellom 213 og 67 tonn.

Ved fiske etter kolmule og øyepål med småmasket trål sør for 64° N er det tillatt å ha inntil 20 % bifangst av andre arter, herunder sei, i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter vassild er det tillatt å ha inntil 5 % bifangst av andre arter, herunder sei, til sammen i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Bifangstreglene er et kompromiss mellom hensynet til at fartøyene skal kunne utøve et lovlig trålfiske og hensynet til å begrense bifangstfangsten så mye som mulig for i størst mulig utstrekning unngå bl.a. torsk, hyse og sei i fangstene.

Basert på erfaringene fra de siste år, kan det synes hensiktsmessig å videreføre avsetningen til bifangst på nivå med inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes et kvantum på 500 tonn sei til dekning av bifangst for fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, og at denne som tidligere trekkes fra seitrålerne gruppekvote.

Fra og med 2014 ble totalt kvantum sei per tråler redusert fra 150 tonn til 100 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan fiske inntil 100 tonn sei som bifangst.

4.7.2 Fordeling mellom trålere med torsketråltillatelse og trålere med seitråltillatelse

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten på 54 113 tonn blir fordelt med en andel på 80 % til torsketrålerne og 20 % til trålere med seitråltillatelse.

Fratrukket bifangstavsetningen på 500 tonn til industritrålfiske, gir dette sei og torsketrålerne gruppekvote på henholdsvis 10 323 og 43 290 tonn. Det er her ikke gjort forsøk på å prognostisere fisket resten av året, og også disse gruppene kan påvirkes av overføringer på totalkvotenivå. Det tas ikke sikte på overregulering i gruppene.

4.7.3 Torsketrålerne

Torsketrålerne og seitrålerne har tidligere år vært regulert med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn. Med kvotefleksibilitet på gruppenivå fra 2016, er det mindre behov for overregulering. Trålerne er i inneværende år regulert med garanterte fartøykvoter fra årets begynnelse som vist i tabell 9 og 10.

Basert på siste års erfaringer og innspill fra næringsorganisasjonene mener Fiskeridirektøren det er hensiktsmessig å regulere trålerne med fartøykvoter uten overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at torsketrålerne reguleres med en fartøykvoteenhet på 421 tonn.

Per 15. oktober 2025 disponerer torsketrålerne 102,9133 kvotefaktorer.

4.7.4 Fartøy med seitråltillatelse

Fiskeridirektøren foreslår at seitrålerne reguleres med en fartøykvoteenhet på 824 tonn.
Per 15. oktober inneværende år var det 12,5275 kvotefaktorer i seitrålguppen.

4.8 Overføring av fangst i notfisket

Norges Fiskarlag anmodet ved en tidligere anledning om at overføring av fangst fra seinotkast skulle bli tillatt. Fra 2024 ble dette tillatt for fartøy i lukket gruppe i seinotfisket, dog gjelder dette ikke fangst tatt om bord eller låssatt. Overføring i åpen gruppe er ikke tillatt.

